

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.138 van 17 oktober 2013
in de zaak A. 206.992/IX-8053**

In zake: Mathias D'HELFT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Katja Heremans
kantoor houdend te 2220 Heist-op-den-Berg
Liersesteenweg 202
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW KATHOLIEK ONDERWIJS
REGIO HEIST-OP-DEN-BERG
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean Hendrickx
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 november 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 13 juni 2012 van de delibererende klassenraad van het eerste jaar van de tweede graad economie van de Heilig-Hartscholen te Heist-op-den-Berg, waarbij aan Mathias D'Helft een oriënteringsattest B wordt toegekend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 september 2013.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Katja Heremans, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Christophe Vangeel, die *loco* advocaat Jean Hendrickx verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De Raad van State vernietigt bij arrest nr. 218.919 van 17 april 2012 de beslissing van 31 augustus 2006 van de delibererende klassenraad 3EM van de Heilig-Hartscholen te Heist-op-den-Berg waarbij aan Mathias D’Helft een oriënteringsattest B wordt verleend.

3.2. De directeur van de Heilig-Hartscholen brengt met een 13 juni 2012 gedateerde brief aan verzoeker het volgende ter kennis:

“Geachte heer

Door het arrest nr. 218.919 van de Raad van State gewezen op 17 april 2012, dat de beslissing van de delibererende klassenraad van 31 augustus 2006 vernietigt, is de beslissing van het schoolbestuur d.d. 22/8/2006, die bepaalt dat de delibererende klassenraad opnieuw moet samenkomen om in uw dossier een nieuwe beslissing te nemen, opnieuw van kracht geworden.

De delibererende klassenraad heeft, in uitvoering van die beslissing van de inrichtende macht, vergaderd op 23 mei 2012 en op 13 juni 2012. Hij heeft de volgende beslissing genomen:

Mathias D’Helft behaalt een B-attest met clausulering Grieks ASO / Grieks - Latijn ASO / Latijn ASO / Economie ASO / Humane wetenschappen ASO / Sport ASO / Wetenschappen ASO / Techniek - wetenschappen TSO / Industriële wetenschappen TSO.

In bijlage vindt u een kopie van de notulen van de vergadering van de delibererende klassenraad, waarin de motivering van de nieuwe beslissing is opgenomen. Tevens vindt u een nieuwe puntentabel.

De beslissing van de delibererende klassenraad kan het voorwerp uitmaken van een beroep tot schorsing en/of nietigverklaring bij de Raad van State. Dit beroep moet binnen de zestig dagen, vanaf de dag volgend op deze kennisgeving, bij aangetekende brief worden ingesteld bij de Raad van State, Afdeling Administratie, Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel.”

3.3. Deze brief met bijlagen wordt volgens de verwerende partij nog dezelfde dag aangetekend verzonden aan verzoeker. Wanneer de verwerende partij merkt dat verzoeker ondertussen is verhuisd wordt een nieuwe aangetekende zending verstuurd op het nieuwe adres op 6 juli 2012.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4.1. In het inleidend verzoekschrift stelt verzoeker met betrekking tot de tijdigheid van zijn beroep wat volgt:

“Daar verzoeker in het kader van deze procedure woonstkeuze deed bij zijn raadsman, had de kennisgeving van de beslissing aan zijn raadsman dienen te gebeuren, *quod non*.

Het beroep is derhalve tijdig.

Bovendien heeft verzoeker de aangetekende zending niet ontvangen, waarschijnlijk door een fout bij de Postdiensten tijdens de zomervakantie. Deze fout kan uiteraard niet aan verzoeker worden toegerekend, waardoor het beroep sowieso tijdig is.”

4.2. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep. Zij werpt onder meer op dat het beroep van verzoeker laattijdig is, dat zij de klassenraadbeslissing van 13 juni 2012 onmiddellijk aan het gekende adres van verzoeker heeft meegedeeld maar dat verzoeker blijkbaar verhuisd was, dat dan een nieuwe betekening volgde op 6 juli 2012 aan het nieuwe adres van verzoeker en dat verzoeker pas in november 2012 een verzoekschrift tot nietigverklaring indient bij de Raad van State.

De verwerende partij acht het volstrekt ongeloofwaardig dat verzoeker pas op 19 september 2012 via zijn raadsman kennis zou hebben gekregen van de klassenraadbeslissing. De stelling dat de zending nooit ontvangen zou zijn wordt volgens haar tegengesproken door de stukken alsook door de post zelf, die verklaart wat volgt:

“Op basis van de documenten die ons overgemaakt werden, hebben wij een onderzoek kunnen voeren.

De dag van de aanbieding namelijk 09/07/2012 werd de dienst niet verzekerd door een jobstudent.

Volgens onze gegevens vermeld in ons databestand van de aangetekende zendingen werd de aangetekende zending op 09/07/2012 vruchteloos aangeboden en vervolgens werd er een bericht achtergelaten.”

Het behoort dan ook aan verzoeker toe aan te tonen dat dit bericht niet zou zijn nagelaten of waarom hij deze zending niet is kunnen gaan ophalen. De postdiensten bevestigen dat van de zending van 6 juli 2012 bericht werd gelaten zodat het aan verzoeker toevalt om te verduidelijken waarom hij die zending niet is gaan ophalen.

De verwerende partij merkt nog op dat de woonplaatskeuze bij de raadsman van verzoeker voor de procedure bij de Raad van State niet geldt voor de verzending van de klassenraadbeslissing.

Ten slotte sluit zij foto's bij die moeten aantonen dat er ook geen enkele mogelijkheid bestaat tot verwarring in hoofde van een postbode om-

dat het huis van verzoeker een alleenstaand huis is met een duidelijk zichtbaar huisnummer en brievenbus.

5. In zijn memorie van wederantwoord herhaalt verzoeker wat hij reeds schreef in het inleidend verzoekschrift en hij betoogt daarenboven dat de verwerende partij niet ernstig is als zij de tijdigheid van het beroep van verzoeker betwist, daar zij op deze wijze de beginselen van behoorlijk bestuur schendt:

“Verwerende partij geeft immers zelf aan in haar memorie dat verzoeker op 28 augustus 2012 de burgerlijke procedure geactiveerd heeft. Indien verwerende partij via haar raadsman op dat ogenblik aan de raadsman van verzoeker had laten weten dat er al een nieuwe beslissing was genomen op 13 juni 2012, die zij op 6 juli 2012 had laten verzenden aan verzoeker had verzoeker nog binnen een termijn van 60 dagen (te rekenen vanaf 06/07/2012) een beroep tot nietigverklaring kunnen instellen. Verwerende partij wacht echter tot 19/09/2012 om aan de raadsman van verzoeker de beslissing van de klassenraad ter kennis te brengen. Dat dit een zeer tactische zet is, is duidelijk, maar het bewust nalaten tijdig mee te delen dat er een beslissing genomen is, is weinig ernstig te noemen. Verwerende partij schendt op deze wijze de beginselen van behoorlijk bestuur zodanig dat zij zich niet kan beroepen op een beweerde ontijdigheid van de vordering van verzoeker.”

6. In zijn laatste memorie houdt verzoeker staande de beslissing niet ontvangen te hebben, waarbij hij herhaalt “dat dit ‘vermoedelijk’ komt door een fout bij de Post, daar tijdens de vakantiemaanden de post ‘waarschijnlijk’ werd geleverd door een jobstudent”. Verzoeker “vermoedt dat de fout bij de Post ligt, maar evengoed kan zijn brievenbus leeggeroofd zijn”. Het gegeven dat de brief door hem niet werd afgehaald:

“kan even goed te maken hebben met het feit dat verzoeker tijdens de zomervakantie twee weken op reis was. Na twee weken ligt de aangetekende zending immers niet langer ter beschikking op het postkantoor.”

Verzoeker merkt nog op dat een negatief bewijs onmogelijk kan worden geleverd. Hij legt een verslag voor van de ombudsdienst bij de post, en wijst op de vele klachten over brieven die in een verkeerde brievenbus terechtkomen. Volgens de ombudsdienst zou dit te wijten zijn aan het feit dat er minder vaste postmannen zijn en veel vervangers. Ook blijkt dat er in 2011 “maar

liefst 2.150 aangetekende zendingen verloren gingen”. Het briefje dat wordt achtergelaten bij een aangetekende zending zal nog veel vaker in een foute brievenbus gedropt worden of verloren gaan, en dat is nu juist wat er bij verzoeker gebeurd is.

Beoordeling

7. Luidens artikel 4, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, verjaren de beroepen tot nietigverklaring zestig dagen nadat de bestreden beslissing werd betekend. Artikel 4, § 2, derde lid, van hetzelfde besluit preciseert met betrekking tot de aanvang van de termijn:

“Wanneer de in paragraaf 1 genoemde kennisgeving geschiedt bij gewone aangetekende brief, is de eerste dag van de termijn voor het indienen van het verzoekschrift de derde werkdag die volgt op de verzending van de brief, behoudens bewijs van het tegendeel door de geadresseerde, en is die dag inbegrepen in de termijn.”

8. Uit het administratief dossier blijkt dat de thans bestreden beslissing alleszins met een gewone aangetekende brief van 6 juli 2012 aan verzoeker ter kennis is gebracht. Gelet op wat hierna volgt, hoeft niet te worden stilgestaan bij het door de verwerende partij niet gedocumenteerde gegeven dat reeds op 13 juni 2012 een eerdere kennisgeving bij gewone aangetekende brief zou zijn gebeurd op het vroegere adres van verzoeker en mag voor het debat enkel met de verzending van de brief op vrijdag 6 juli 2012 rekening worden gehouden.

9. Uit de *sub* 7 aangehaalde regeling inzake de verjaringstermijn van annulatieberoepen bij de Raad van State volgt, dat het dan de derde werkdag die volgt op vrijdag 6 juli 2012 is die als eerste dag van de zestig-dagentermijn geldt, namelijk dinsdag 10 juli 2012. De laatste dag om tegen de thans bestreden beslissing een annulatieberoep in te stellen, was derhalve vrijdag 7 september 2012.

10. Rest evenwel dat deze regeling uit het procedurereglement moet wijken in geval van “bewijs van het tegendeel door de geadresseerde”.

11.1. Uit niets blijkt dat verzoeker met betrekking tot de administratieve beroepsprocedure in de school – waarvan de thans bestreden beslissing de definitieve uitloper vormt – woonplaatskeuze heeft gedaan bij zijn raadsman. Integendeel, uit de stukken die verzoeker zelf voorlegt, blijkt dat de ouders van verzoeker zelf die beroepsprocedure hebben gevoerd.

Voorts geldt de woonplaatskeuze die verzoeker wel heeft gedaan in de vorige procedure voor de Raad van State alleen voor kennisgevingen in de loop van en met betrekking tot die procedure. Ze strekt ertoe, blijkens artikel 84, § 2, van het procedurereglement, dat alle kennisgevingen, mededelingen en opmerkingen door de griffie van de Raad rechtsgeldig worden gedaan op de gekozen woonplaats, die ook “geldt voor alle daaropvolgende processtukken”. Ze heeft met andere woorden geen invloed op beslissingen in een administratieve procedure, volgend nadat het vorige beroep bij de Raad van State is afgesloten met een vernietigingsarrest en waarvan de kennisgevingen dan ook geen ‘processtukken’ zijn waarvoor die woonplaatskeuze nog geldt.

De aanzegging van de bestreden beslissing aan verzoeker is dan ook terecht gedaan aan het adres waarvan verzoeker niet tegensprekt dat hij er zijn effectieve woonplaats heeft.

11.2. Dat verzoeker de aangetekende zending niet zou hebben ontvangen “waarschijnlijk door een fout bij de Postdiensten tijdens de zomervakantie” is slechts een blote bewering.

In de memorie van antwoord kon verzoeker nochtans al lezen dat de verwerende partij zeer concrete stappen had ondernomen bij de postdiensten om het lot te achterhalen van haar zending, dat daarop een onderzoek door de post is uitgevoerd, dat dit onderzoek naar de gegevens vermeld in het databe-

stand van de aangetekende zendingen uitwees dat de zending op 9 juli 2012 vruchteloos werd aangeboden – met precisering dat dit niet door een jobstudent gebeurde – én dat er vervolgens een bericht werd achtergelaten.

Een loutere, door niets nader onderbouwde ontkenning door verzoeker dat hij de zending heeft ontvangen of een blote bewering dat het bericht in een andere brievenbus is gelaten of zelfs uit zijn brievenbus is geroofd, komt in dat licht niet in aanmerking als het vereiste “bewijs van het tegendeel”. Dat verzoeker mogelijk – hij preciseert zelfs geen data – in het buitenland verbleef verklaart waarom hij de zending niet in ontvangst heeft kunnen nemen op de dag van aanbidding of ze niet is gaan afhalen, maar ontkracht niet het feit zelf van de aanbidding noch het achterlaten van een bericht. Ook de weliswaar terecht, maar niettemin zeer algemeen blijvende verwijzing in de laatste memorie naar het kritische ombudsverslag over de werking van de postdiensten levert op zich geen begin van bewijs, des te minder nu dit verslag en ook verzoeker zelf steeds de geseinde problemen in verband brengt met wisselend postpersoneel en vervangingen, terwijl de verwerende partij net een verklaring van de post voorlegt stellende dat de aanbidding niet door een jobstudent gebeurde.

Welnu, dit had verzoeker ertoe moeten brengen zelf actie te ondernemen, bijvoorbeeld door ook bij de post op onderzoek uit te gaan naar de omstandigheden van de postbedeling op die dag, of door na te gaan en voor de rechter aan te tonen wie op 9 juli 2012 op zijn adres aanwezig was die mogelijk over de postbedeling van die dag verklaringen kon afleggen, zelfs door een rondvraag bij de bureaus, desnoods door een klacht neer te leggen bij of tegen de post of door nog andere handelingen waarmee hij een onzorgvuldige bestelling aannemelijk kon maken.

11.3. Nu verzoeker heeft nagelaten om bijkomende overtuigingsstukken op te stellen of in te zamelen om minimaal geloofwaardig te maken dat de zending in strijd met de eigen gegevens van de post niet werd aangeboden of dat ten minste geen bericht in de brievenbus werd achtergelaten, moet ervan wor-

den uitgegaan dat voormelde gegevens niet zijn ontkracht, dat de bestreden beslissing regelmatig aan verzoeker werd aangezegd door achterlaten van een bericht en dat de laatste dag om tegen de bestreden beslissing een annulatieberoep in te stellen, vrijdag 7 september 2012, ruimschoots overschreden is.

12. Verzoeker kan niet worden gevolgd wanneer hij betoogt dat de verwerende partij de beginselen van behoorlijk bestuur zou hebben geschonden door niet eerder dan op 19 september 2012 over de bestreden beslissing te communiceren. Daarmee verliest hij immers precies uit het oog dat de bestreden beslissing hem werd betekend met een ter post aangetekende brief van 6 juli 2012, waarvan hij, zoals gezien, niet naar behoren van recht het bewijs van de niet-ontvangst levert.

Vastgesteld zij voorts dat de verwerende partij vrij alert heeft gereageerd door na het vernietigingsarrest de zaak niet op haar beloop te laten maar het recht van verzoeker op een vaststaande uitslag te eerbiedigen en dat zij de nieuwe beslissing tot tweemaal toe aan verzoeker heeft verstuurd, wanneer zij merkte dat verzoeker had verzuimd aan de school zijn adreswijziging mee te delen. In die omstandigheden is het niet aannemelijk dat achter de mededeling van de beslissing met gewone brief aan verzoekers raadsman enig kwaad opzet gezocht moet worden in de zin van een “tactische zet” of een “bewust nalaten”.

13. Uit wat voorafgaat volgt dat de exceptie gegrond is. Het beroep is niet ontvankelijk wegens laattijdigheid.

14. Overigens bedenkt de Raad van State nog, dat de gewone rechter in de burgerlijke procedure die verzoeker blijkbaar “geactiveerd” heeft, weliswaar niet de nietigverklaring kan uitspreken zoals de administratieve rechter dit vermag, maar het wel evengoed binnen zijn rechtsmacht vindt om de wettigheid van de klassenraadbeslissing te beoordelen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 oktober 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren